

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Richarda Bureša a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom 10. marca 2015 v trestnej veci obvineného **J. C. a spol. pre zločin lúpeže spolupáchateľstvom** podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. o dovolaní obvineného **J. C.** podanom prostredníctvom obhajkyne JUDr. E. V. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 11. decembra 2012, sp. zn. 3 To 110/2012, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného J. C. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Komárno z 23. augusta 2012, sp. zn. 1 T 166/2011 bol obvinený J. C. uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 12. septembra 2011 v čase okolo 22.45 hod. v K., v časti M.. H., pri bloku obžalovaný P. C. udrel drevenou latou bielej farby o dĺžke približne 60 cm do zadnej časti hlavy poškodeného T. Ž., nar. XY v K. a následne mu z predného ľavého vrecka nohavíc obžalovaný J. C. vybral finančnú hotovosť vo výške najmenej 260 eur, pričom následne z miesta činu ušli, v dôsledku úderu poškodený utrpel zranenie, ktoré si vyžiadalo jednorazové ošetrovanie, pričom obžalovaný J. C. sa tohto konania dopustil, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Komárno z 10. decembra 2010, sp. zn. 11 T 73/2008, právoplatným 10. decembra 2009, odsúdený okrem iného aj pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák.

Za to bol obvinenému J. C. podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol obvinený na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obvinenému spolu s právoplatne odsúdeným P. C. uložil spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému – T. Ž., nar. XY v K., trvale bydliskom B., škodu vo výške 260 eur.

Na podklade odvolania obvineného J. C. (a aj právoplatne odsúdeného P. C.) voči skôr uvedenému rozsudku okresného súdu, Krajský súd v Nitre uznesením z 11. decembra 2012, sp. zn. 3 To 110/2012, podľa § 319 Tr. por. odvolania menovaných ako nedôvodné zamietol.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal 04. júna 2014 (doručenom súdu prvého stupňa v rovnaký deň) prostredníctvom ustanovenej obhajkyne JUDr. E. V. z dôvodu § 371 písm. i/ Tr. por. dovolanie obvinený J. C..

V jeho písomnom odôvodnení hodnotil zo svojho uhla pohľadu vo veci existujúcu dôkaznú situáciu, namietol rozsah vykonaného dokazovania a spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov súdmi obidvoch stupňov a svoje úvahy uzavrel tým, že ustálený skutok bol nesprávne právne posúdený.

Navrhol preto, aby najvyšší súd rozsudkom vyslovil, že citovanými rozhodnutiami súdov obidvoch stupňov bol porušený zákon v ustanovení § 20 Tr. zák. a § 188 Tr. zák.

Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania na vyjadrenie Okresnej prokuratúry Komárno a poškodenému T. Ž..

Okresný prokurátor v písomnom vyjadrení uviedol, že dovolanie obvineného považuje za nedôvodné a preto ho navrhol podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Poškodený T. Ž. sa k podanému dovolaniu obvineného nevyjadril.

Následne súd prvého stupňa predložil vec dovolaciemu súdu.

Najvyšší súd po predložení veci zistil, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 566 ods. 3 Tr. por.) a bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 ods. 1 a § 373 ods. 1 a ods. 2 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por. a nie je daný dôvod na postup súdu podľa § 382 písm. a/, písm. b/, písm. d/, písm. e/ a písm. f/ Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu však zistil, že dovolanie obvineného nie je dôvodné.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa ustálenej praxe dovolacieho súdu vo vzťahu k výkladu dovolacieho dôvodu uvedenému v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je potrebné uviesť nasledovné.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.) sa rozumie nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia. Potrebné je však uviesť, že dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu. Nie je tak legitimovaný posudzovať ani úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní, a rovnako ani hodnotenie v tomto konaní vykonaných dôkazov. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu je teda dovolací súd povinný prezumovať.

Preskúmaním obsahu predloženého spisu, najvyšší súd zistil, že skutok, tak ako bol ustálený v skutkovej vete, obsahuje všetky zákonné znaky zločinu lúpeže spolupáchatelstvom, pretože obvinený spoločným konaní (s právoplatne odsúdeným P. C.)

použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchali závažnejším spôsobom konania – so zbraňou.

Ako na to už správne poukázal súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia na strane 7 v poslednom odseku, spoločný úmysel páchatel'ov skutku vyplynul z okolností inkriminovanej situácie, keď do takmer jedného časového okamihu splynul úder drevenou latou (zbraňou) daný P. C. a odcudzenie peňazí z vrecka poškodeného obvineným J. C., po čom bezprostredne nasledoval ich spoločný útek z miesta činu. Z okolností spáchania skutku je zrejmé, že pred touto situáciou vznikla či už slovná alebo konkludentná dohoda medzi páchatel'mi skutku spoločným konaním s deľbou úloh voči poškodenému použiť násilie s úmyslom zmocniť sa jeho peňazí.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 10. marca 2015

JUDr. Martin P i o v a r t s y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Zuzana Vojtelová